

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติการส่งเสริมและคุ้มครองประชาชนในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองประชาชนในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๖๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้รัฐต้องส่งเสริม สนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน และจัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบดังกล่าว อย่างเข้มงวด รวมทั้งกลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส โดยได้รับความคุ้มครองจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ เพื่อเป็นการกำหนดแนวทาง วิธีการ และกลไกส่งเสริมสนับสนุน และรับรองการรวมตัวกันของประชาชน เพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแสดังกล่าว และเป็นการกำหนดมาตรการคุ้มครองและสิทธิประโยชน์ แก่ผู้ชี้เบาะแสการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมทั้งเพื่ออนุวัติการให้เป็นไปตามอนุสัญญาสหประชาชาติ ว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ.๒๐๐๓ เรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและต่อต้านการทุจริต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติการส่งเสริมและคุ้มครองประชาชนในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองประชาชนในการต่อต้านการทุจริต
และประพฤติมิชอบ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๖
ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้
กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การส่งเสริม
ให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแสการทุจริตและประพฤติมิชอบ
เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ใน
มาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการส่งเสริมและคุ้มครองประชาชนในการ
ต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ทุจริต” หมายความว่า ทุจริตต่อหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต กฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
หรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายอื่น

“ประพัตติมิชอบ” หมายความว่า การกระทำที่ไม่ใช่ทุจริตต่อหน้าที่ แต่เป็นการปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติอย่างใดโดยอาศัยเหตุที่มีตำแหน่งหรือหน้าที่อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรี ที่มุ่งหมายจะควบคุมดูแลการรับ การเก็บรักษา หรือการใช้เงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดิน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองประชาชนในการต่อต้าน การทุจริตและประพัตติมิชอบ

“หน่วยงานของรัฐ” หมายถึง กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะ เป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือ พระราชกฤษฎีกา และให้ความหมายรวมถึงหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นหน่วยงาน ของรัฐ หรือจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ แต่ไม่หมายความรวมถึง องค์การอิสระ และองค์กรตามรัฐธรรมนูญ

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต และให้ความหมายรวมถึงเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาด้วย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการส่งเสริมและคุ้มครองประชาชนในการต่อต้านการทุจริตและ ประพัตติมิชอบ และให้ความหมายรวมถึงประธานกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองประชาชนในการต่อต้าน การทุจริตและประพัตติมิชอบด้วย

“เครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพัตติมิชอบภาคประชาชน (คตปช.)” หมายความว่า ชมรมหรือ กลุ่มบุคคล สมาคม มูลนิธิ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์กรอย่างหนึ่งอย่างใด ทั้งที่เป็นนิติบุคคลและไม่มี นิติบุคคล ไม่ว่าองค์กรดังกล่าวจะมีวัตถุประสงค์โดยตรงกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพัตติ มิชอบหรือไม่ก็ตาม แต่ประสงค์จะมีส่วนร่วมในการณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแสการทุจริตและ ประพัตติมิชอบ และได้รับการรับรองตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ชี้เบาะแส” หมายความว่า ผู้ชี้ข้อ หรือให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำทุจริตและ ประพัตติมิชอบ เพื่อให้มีการสืบสวนสอบสวนหาข้อเท็จจริง หรือนำมาใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง

“สำนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐ

“สำนักงาน ป.ป.ช.” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ

“เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ

“เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ประธานกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองประชาชนในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ มีอำนาจออกระเบียบและประกาศโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองประชาชนในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบและประกาศตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองที่มีผลเป็นการทั่วไปเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการ

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองประชาชนในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ” เรียกโดยย่อว่า “คตป.” ประกอบด้วย

(๑) เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตามที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมอบหมาย และผู้แทนกระทรวงยุติธรรมที่ปลัดกระทรวงยุติธรรมมอบหมาย

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของคณะกรรมการ จำนวนสี่คน

(๔) กรรมการผู้แทนภาคประชาชนหรือภาคประชาสังคม ที่ได้รับการสรรหาจากเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชน ตามระเบียบ หลักเกณฑ์ วิธีการที่สำนักงาน ป.ป.ท. กำหนด โดยความเห็นชอบจากนายกรัฐมนตรี จำนวนสี่คน

ให้รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายจำนวนสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งบุคคลเป็นที่ปรึกษาจำนวนไม่เกินห้าคน เพื่อให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือคณะกรรมการ ซึ่งการแต่งตั้งที่ปรึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ที่ปรึกษามีสิทธิได้รับค่าตอบแทน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ตามระเบียบที่นายกรัฐมนตรีกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๗ กรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๕ หรือที่ปรึกษาซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งตาม
มาตรา ๖ ต้อง

- (ก) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้
 - (๑) มีสัญชาติไทย
 - (๒) เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์
 - (๓) มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และ/หรือมีประสบการณ์การทำงานกับภาคประชาสังคม
- (ข) ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้
 - (๑) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
 - (๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
 - (๓) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
 - (๔) ต้องคำพิพากษาให้จำคุก แม้คดีนั้นจะยังไม่ถึงที่สุดหรือมีการรอการลงโทษ หรือเคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
 - (๕) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะรื้อรายผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ
 - (๖) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือเลิกจ้างจากหน่วยงานของรัฐหรือสถานประกอบกิจการของเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่
 - (๗) ไม่เป็นคู่สัญญาหรือมีประโยชน์ได้เสียในกิจการที่เป็นคู่สัญญาหรือมีธุรกิจเกี่ยวข้องกับสำนักงาน ป.ป.ท. ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม
 - (๘) ไม่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการการเมืองผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น หรือกรรมการหรือที่ปรึกษาของพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวไม่น้อยกว่าสิบปี
 - (๙) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
 - (๑๐) ดิตยาเสพติดให้โทษ

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการผู้แทนภาคประชาชนหรือภาคประชาสังคม มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังไม่ได้มีการแต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่ เว้นแต่จะมีกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเจ็ดคน

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗
- (๔) คณะกรรมการมีมติสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และยังมีได้แต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่าคณะกรรมการ ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่ เว้นแต่มีกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเจ็ดคน

ในกรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่ง ให้กรรมการที่เหลืออยู่เลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการไปพลางก่อนจนกว่าประธานกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๑ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๑๒ การประชุมให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

การนัดประชุมต้องทำเป็นหนังสือและแจ้งให้กรรมการทุกคนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน เว้นแต่กรรมการนั้นจะได้ทราบการบอกนัดในที่ประชุมแล้ว กรณีดังกล่าวนี้จะทำหนังสือแจ้งนัดเฉพาะกรรมการที่ไม่ได้มาประชุมก็ได้

บทบัญญัติในวรรคสองมิให้นำมาใช้บังคับในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนซึ่งประธานกรรมการจะนัดประชุมเป็นอย่างอื่นก็ได้

มาตรา ๑๓ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ไม่ว่าจะเป็นการลงมติในการวินิจฉัยหรือให้ความเห็นชอบตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๔ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นหนังสือ

ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุมและถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกไว้ด้วย

มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย แนวทาง หลักเกณฑ์ และวิธีการในการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแสการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๒) กำหนดมาตรการให้หน่วยงานของรัฐเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเสนอต่อนายกรัฐมนตรี

(๓) ให้การรับรองและเบิกถอนเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชน

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการในการรับรองเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชน

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ มาตรการคุ้มครองช่วยเหลือหรือเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการรวมตัวกันต่อต้าน หรือชี้เบาะแสการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๖) กำกับดูแล และประเมินผลเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชน ในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแสการทุจริตให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย ตามความจำเป็น และเหมาะสม โดยอย่างน้อยต้องมีคณะกรรมการที่ทำหน้าที่ในการประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และเอกชน ในส่วนกลางและเขตพื้นที่

(๙) จัดให้มีการสำรวจความต้องการของประชาชนในงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ ประพฤติมิชอบ อย่างน้อยปีละสองครั้ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

(๑๑) ออกประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖ กรรมการ และอนุกรรมการ อาจได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ตามระเบียบที่นายกรัฐมนตรี กำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๒

เครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชน

มาตรา ๑๘ ชมรม กลุ่มบุคคล สมาคม มูลนิธิ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์กรใดมีความประสงค์ ที่จะยื่นคำขอรับการรับรองเป็นเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชน ต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ

(๑) สมาชิกต้องมีสัญชาติไทย และมีจำนวนไม่น้อยกว่าสิบห้าคน

(๒) มีความประสงค์เพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแสการทุจริต

(๓) ไม่มีวัตถุประสงค์และการกระทำที่มุ่งแสวงหากำไร รายได้หรือผลประโยชน์มาแบ่งปันกัน

(๔) เป็นผู้มีชื่อเสียงสุจริต

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เว้นแต่ได้พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีนับถึงวันที่ยื่นคำขอ

(๒) เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมือง กรรมการในพรรคการเมือง สมาชิก สภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น เว้นแต่ได้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีนับถึงวันที่ยื่นคำขอ

(๓) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เฉพาะโทษความผิดฐานทุจริตหรือ ประพฤติมิชอบ ฉ้อโกงประชาชน หรือความผิดเกี่ยวกับเรื่องทุจริต

(๔) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๕) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือเลิกจ้างจากหน่วยงานของรัฐหรือสถานประกอบกิจการของเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่

มาตรา ๑๙ การยื่นคำขอในส่วนภูมิภาคให้ยื่นคำขอที่ศูนย์ประสานความร่วมมือต่อต้านการทุจริตประจำสำนักงาน ป.ป.ท. เขตพื้นที่ และให้ศูนย์ประสานความร่วมมือต่อต้านการทุจริตออกใบสำคัญแสดงการรับคำขอให้ และแจ้งให้ศูนย์ประสานความร่วมมือต่อต้านการทุจริตประจำสำนักงาน ป.ป.ท. ทราบ

ในกรุงเทพมหานครให้ยื่นคำขอต่อศูนย์ประสานความร่วมมือต่อต้านการทุจริตประจำสำนักงาน ป.ป.ท. และให้ออกใบสำคัญแสดงการรับคำขอให้

ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการในการรับรองเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๐ เครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชนที่ได้รับการรับรองอาจถูกเพิกถอนการรับรองได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ความเป็นนิติบุคคลของเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชนที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลสิ้นสุดลง หรือความเป็นเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชนที่ไม่เป็นนิติบุคคลสิ้นสุดลงตามระเบียบหรือข้อบังคับขององค์กรนั้น

(๒) สมาชิกเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชนจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้

(๓) แจ้งหรือรายงานข้อมูลอันเป็นเท็จเกี่ยวกับการชี้เบาะแสการทุจริต อันก่อให้เกิดความเสียหายแก่การดำเนินงานของคณะกรรมการหรือบุคคลอื่น

(๔) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบ หรือประกาศของคณะกรรมการ

(๕) คณะกรรมการมีมติให้เพิกถอนการรับรอง

หมวด ๓

การมีส่วนร่วมของประชาชน

ส่วนที่ ๑

การรณรงค์ให้ความรู้

มาตรา ๒๑ ให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุนและให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง และจัดให้มีช่องทางในการชี้เบาะแสการทุจริตและประพฤติมิชอบ

การให้ความรู้ตามวรรคหนึ่ง หน่วยงานของรัฐอาจร่วมกับเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชน หรือมอบหมายให้เครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชนเป็นผู้ดำเนินการแทนได้

มาตรา ๒๒ ให้หน่วยงานของรัฐ ศูนย์ประสานความร่วมมือต่อต้านการทุจริต และเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชน ปลุกฝัง สร้างความตระหนักรู้และเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมที่ไม่ยอมรับการทุจริตในทุกรูปแบบแก่ประชาชน

มาตรา ๒๓ ให้คณะกรรมการจัดให้มีหลักสูตรการฝึกอบรมผู้นำเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชนอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี

ส่วนที่ ๒

การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

มาตรา ๒๔ การดำเนินงานใดของเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชน ในการแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ หรือเผยแพร่ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบ หากกระทำโดยสุจริตและเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะ หากมีการฟ้องร้องดำเนินคดี ให้ภาระในการพิสูจน์ว่าการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้เป็นไปโดยสุจริตและเพื่อประโยชน์สาธารณะตกเป็นของผู้ฟ้องคดี

มาตรา ๒๕ การดำเนินกิจกรรมของเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชน หากมีการชุมนุมเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการชุมนุมสาธารณะ

ส่วนที่ ๓

การชี้เบาะแสการทุจริตและประพฤติมิชอบ

มาตรา ๒๖ เมื่อพบเห็นหรือได้ทราบถึงกรณีการทุจริตและประพฤติมิชอบ เครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชนสามารถชี้เบาะแสการทุจริตและประพฤติมิชอบดังกล่าวต่อสำนักงาน ป.ป.ท. สำนักงาน ป.ป.ช.หรือหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ในการชี้เบาะแสตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า เป็นการชี้เบาะแสโดยสุจริต และเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะ

มาตรา ๒๗ การชี้เบาะแสการทุจริตและประพฤติมิชอบจะต้องมีการปกปิดข้อมูลมิให้สามารถระบุถึงตัวผู้ชี้เบาะแสได้

ให้ศูนย์ประสานความร่วมมือต่อต้านการทุจริตติดตามการดำเนินงานและแจ้งผลให้ผู้ชี้เบาะแสทราบ

หมวด ๔

มาตรการคุ้มครองและช่วยเหลือ

มาตรา ๒๘ เครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชนที่ต่อต้านและชี้เบาะแสการทุจริตและประพฤติมิชอบย่อมได้รับความคุ้มครองและช่วยเหลือตามพระราชบัญญัตินี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

บุคคลซึ่งมิได้เป็นสมาชิกของเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชน แต่มีส่วนร่วมในการรวมตัวกันเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิร้องขอต่อศูนย์ประสานความร่วมมือต่อต้านการทุจริต เพื่อขอรับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่เครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชนถูกฟ้องร้องดำเนินคดีอันเนื่องมาจากการมีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริต หรือการชี้เบาะแสดังกล่าว การทุจริตและประพฤติมิชอบ หากเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชนดังกล่าว ต้องการทนายความ ให้คณะกรรมการจัดหาทนายความให้

มาตรา ๓๐ ผู้ชี้เบาะแสที่เป็นประโยชน์ต่อการตรวจสอบอาจได้รับสิทธิประโยชน์ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ผู้ชี้เบาะแสดังกล่าววรรคหนึ่ง ให้ข้อมูลหรือหลักฐานประกอบข้อมูลอันเป็นเท็จ คณะกรรมการอาจมีคำสั่งให้การคุ้มครองตามมาตรการคุ้มครองผู้ชี้เบาะแสเป็นอันสิ้นสุดลง และเรียกค่าเสียหายได้

มาตรา ๓๑ มาตรการคุ้มครองผู้ชี้เบาะแส ได้แก่

(๑) ปกปิดมิให้มีการเปิดเผยชื่อตัว ชื่อสกุล ที่อยู่ ที่ทำงาน ภาพ หรือข้อมูลอย่างอื่นที่สามารถระบุตัวผู้ชี้เบาะแสได้

(๒) ห้ามปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมต่อผู้ชี้เบาะแส ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งงาน ลักษณะงาน สถานที่ทำงาน สักพักงาน ชมเชย ครอบงำการปฏิบัติงาน หรือเลิกจ้าง

(๓) ดำเนินการให้หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่เป็นต้นสังกัดของผู้ชี้เบาะแสโยกย้ายตำแหน่งภายในหน่วยงานนั้น หรือส่งตัวไปประจำหน่วยงานอื่นชั่วคราวในตำแหน่งระดับเดียวกัน โดยได้รับค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์เท่าเดิม

(๔) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล และหลักฐานทางทะเบียนที่สามารถระบุตัวผู้ชี้เบาะแสได้

(๕) ดำเนินการให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัยในระยะเวลาที่จำเป็น

(๖) ย้ายที่อยู่หรือจัดหาที่พักที่ปลอดภัยและเหมาะสมให้แก่ผู้ชี้เบาะแส

(๗) ดำเนินการอื่นใดให้ผู้ชี้เบาะแสได้รับความช่วยเหลือหรือได้รับความคุ้มครองตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

มาตรา ๓๒ ผู้ชี้เบาะแส อาจร้องขอต่อคณะกรรมการให้มีการคุ้มครองผู้ชี้เบาะแส สมาชิกria บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้ชี้เบาะแสด้วยก็ได้

ในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน เพื่อให้การคุ้มครองบุคคลตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจพิจารณา ใช้มาตรการคุ้มครองต่อบุคคลดังกล่าวโดยพลัน เว้นแต่บุคคลดังกล่าวจะไม่ให้ความยินยอม

ให้ผู้ได้รับผลกระทบจากการชี้เบาะแสที่เป็นประโยชน์ต่อการตรวจสอบและมีเหตุที่ต้องได้รับการคุ้มครอง อาจร้องขอให้มีการคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ และให้นำความในมาตรา ๓๐ วรรคสองมาใช้ บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ คณะกรรมการอาจสั่งยุติการคุ้มครองตามมาตรา ๓๑ เมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ชี้เบาะแสร้องขอ
 - (๒) ผู้ชี้เบาะแสไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด
 - (๓) ผู้ชี้เบาะแสไม่ให้ความร่วมมือโดยไม่มีเหตุอันควร
 - (๔) พฤติการณ์ที่เกี่ยวกับความปลอดภัยของผู้ชี้เบาะแสเปลี่ยนแปลงไปและไม่มี ความจำเป็นที่ จะต้องให้ความคุ้มครองผู้ชี้เบาะแสอีกต่อไป
 - (๕) ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษผู้ชี้เบาะแสในความผิดฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ เบิกความอันเป็นเท็จ หรือทำพยานหลักฐานอันเป็นเท็จ อันเนื่องมาจากการชี้เบาะแส
 - (๖) คณะกรรมการมีคำสั่งตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง
- ในกรณีที่เหตุแห่งการคุ้มครองผู้ชี้เบาะแสล้นสุดลงตามวรรคหนึ่ง ให้สิทธิการได้รับการคุ้มครอง ของผู้ได้รับผลกระทบจากการชี้เบาะแสของผู้ชี้เบาะแสที่เป็นประโยชน์ต่อการตรวจสอบตามมาตรา ๓๐ หรือ บุคคลตามมาตรา ๓๒ สิ้นสุดลงด้วย

หมวด ๕

ศูนย์ประสานความร่วมมือต่อต้านการทุจริต

มาตรา ๓๔ ให้จัดตั้งศูนย์ประสานความร่วมมือต่อต้านการทุจริตขึ้นในสำนักงาน ป.ป.ท. โดยมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีการรวมตัวกันเพื่อณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแสการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๒) แจ้งให้แก่ผู้ชี้เบาะแสทราบถึงสิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) สนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการชุมนุมของเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่ได้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการชุมนุมสาธารณะ

(๔) ประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรอิสระที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) รับ ตรวจสอบ และออกใบสำคัญแสดงการรับคำขอ กรณีมีผู้มาขอยื่นคำขอเป็นเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชน

(๖) รับคำร้องเพื่อการคุ้มครองผู้ชี้เบาะแสหรือข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๗) ให้คำปรึกษา ส่งเสริมและสนับสนุน กำกับดูแลการดำเนินงานของเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชน

(๘) ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบต่อคณะกรรมการ

(๙) ประสานงาน เผยแพร่ และสนับสนุนให้มีการเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต

(๑๐) รับผิดชอบในงานธุรการ ตลอดจนสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

หมวด ๕

การใช้จ่าย

มาตรา ๓๕ ให้รัฐจัดสรรเงินงบประมาณในหมวดเงินอุดหนุนให้เพียงพอ เพื่อให้การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแสดการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมทั้งการคุ้มครองผู้ชี้เบาะแสดตามพระราชบัญญัตินี้

ทั้งนี้ การใช้จ่ายและการตรวจสอบการใช้จ่ายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

มาตรา ๓๖ กรณี สำนักงาน ป.ป.ท.ได้รับเงินที่มีผู้มอบให้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแสดการทุจริตและประพฤติมิชอบ หรือได้รับเงินที่เกิดจากทรัพย์สินซึ่งมีผู้มอบให้เพื่อหาดอกผลใช้จ่ายในกิจการดังกล่าว ให้สำนักงาน ป.ป.ท. จ่ายเงินหรือก่อนนี้ผูกพันภายในวงเงินที่ได้รับนั้นได้ โดยไม่ต้องนำส่งคลัง

ในกรณีที่สำนักงาน ป.ป.ท.ได้รับเงินตามโครงการช่วยเหลือหรือร่วมมือกับรัฐบาลต่างประเทศ องค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ องค์การระหว่างประเทศอื่นใด หรือบุคคลใด รวมทั้งเงินที่สำนักงาน ป.ป.ท.ได้รับสืบเนื่องจากโครงการช่วยเหลือหรือร่วมมือเช่นว่านั้น ให้สำนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจจ่ายเงินหรือก่อนนี้ผูกพันภายในวงเงินที่ได้รับนั้นได้ โดยไม่ต้องนำส่งคลัง

ทั้งนี้ การรับและการใช้จ่ายเงินตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบ
สำนักนายกรัฐมนตรีโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

หมวด ๖

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๓๗ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงาน ป.ป.ท.
อาจทำความตกลงกับ สำนักงาน ป.ป.ช. และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดความร่วมมือในขั้นตอนและ
วิธีการปฏิบัติต่างๆ เพื่อถือปฏิบัติร่วมกัน

มาตรา ๓๘ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการสำรวจความต้องการของประชาชนในงานป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ อย่างน้อยปีละสองครั้ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ
กำหนด

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๙ ผู้ใดกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ลักษณะ ๑๐ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและ
ร่างกาย หมวด ๑ ความผิดต่อชีวิต และหมวด ๒ ความผิดต่อร่างกาย ต่อผู้ชี้เบาะแสที่เป็นประโยชน์ในการ
ตรวจสอบข้อเท็จจริง สืบสวน สอบสวน หรือการไต่สวนข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตและประพฤติมิชอบ
เพราะเหตุที่ผู้นั้นได้มีการเปิดเผยข้อมูลนั้น ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในบทบัญญัติ
มาตรานั้นๆ อีกกึ่งหนึ่ง

ความผิดตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงการกระทำความผิดต่อสามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือ
บุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้ชี้เบาะแสด้วย

มาตรา ๔๐ ผู้ใดซึ่งมีอำนาจเหนือการปฏิบัติงานของผู้ชี้เบาะแส หากได้กระทำการเปลี่ยนแปลง
ตำแหน่งหรือลักษณะงาน สถานที่ทำงาน ชมชู้ หรือรบกวนการปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมต่อผู้ชี้เบาะแสที่เป็น
ประโยชน์ต่อการตรวจสอบข้อเท็จจริง สืบสวน สอบสวน หรือการไต่สวนข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต
และประพฤติมิชอบเพราะเหตุที่ผู้นั้นได้มีการเปิดเผยข้อมูล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือ
ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กรณีผู้ชี้เบาะแสเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หากเห็นว่าการกระทำของผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่ง
เป็นการกลั่นแกล้งหรือเพื่อขัดขวางการดำเนินการตรวจสอบการทุจริตและประพฤติมิชอบ ให้ร้องต่อ
คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณี เพื่อให้ไต่สวนข้อเท็จจริงและดำเนินการ
ทางวินัยต่อการออกคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๔๑ ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่รับเรื่องร้องเรียนการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยมีเจตนากลั่นแกล้งบุคคลหนึ่งบุคคลใดให้ต้องได้รับโทษหรือได้รับความเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ ผู้ใดเปิดเผยข้อมูลของเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบภาคประชาชน หรือบุคคลที่มีส่วนร่วมในการรณรงค์ต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ถ้าได้กระทำเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กรณีผู้เปิดเผยข้อมูลตามวรรคหนึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง และให้ถือว่ากระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๓ ให้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองประชาชนในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๔ ให้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์ประสานความร่วมมือต่อต้านการทุจริตให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มีการจัดตั้งศูนย์ประสานความร่วมมือต่อต้านการทุจริต ให้สำนักงาน ป.ป.ท. และสำนักงาน ปปท.เขตพื้นที่ ปฏิบัติหน้าที่แทนไปพลางก่อน

ผู้รับสนองพระราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี